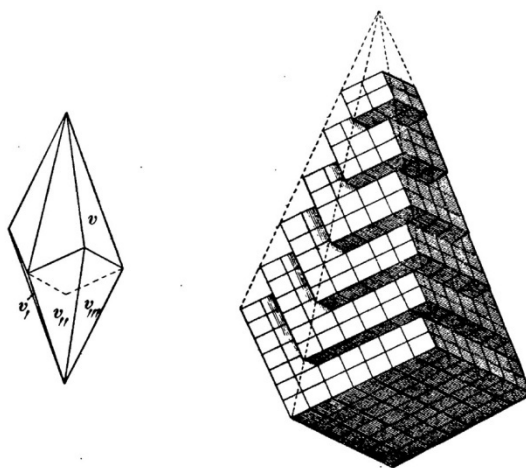

Ο Haüy (René Just Haüy 1743-1822), Γάλλος ορυκτολόγος, θεωρείται ο πατέρας της Σύγχρονης Κρυσταλλογραφίας. Ήταν γιός υφαντή και χειροτονήθηκε ιερέας το 1770. Άρχισε να συλλέγει ορυκτά και να τα μελετάει. Την προσοχή του τράβηξε η διάσπαση του ασβεστίτη, όταν έσπασε ένα δείγμα από τη συλλογή του. Στη συνέχεια έκανε μια σειρά από πειράματα στη διάσπαση κρυστάλλων ασβεστίτη με εντελώς διαφορετικό σχήμα. Από τη διάσπαση προέκυπταν ρομβόεδρα που είχαν ακριβώς τις ίδιες γωνίες παρόλη τη διαφορά στο σχήμα των αρχικών κρυστάλλων. Το γεγονός αυτό του έδωσε την ιδέα ότι οι κρύσταλλοι είναι φτιαγμένοι από μικρά δομικά στοιχεία ("*στοιχειώδης μορφή*"), που έχουν την μορφή κανονικών ρομβόεδρων που έχουν τις ίδιες γωνίες με τα ρομβόεδρα διάσπασης.

Μοντέλο σύμφωνα με τη θεωρία του Haüy, με το οποίο ένας κρύσταλλος ασβεστίτη προκύπτει από το ρομβόεδρο διάσπασης (A Treatise on Crystallography του Lewis W. J. σελ 11).

Ο Haüy δημοσίευσε περισσότερες από εκατό τεχνικές εργασίες πάνω στη θεωρία του για τη κρυσταλλική δομή. Εισηγάγε την ιδέα της δομικής μονάδας του κρυστάλλου, που παρουσιάζει χαρακτηριστική χημική σύνθεση και γεωμετρική μορφή. Η ανακάλυψη που έκανε, ότι οι σχετικές θέσεις των εδρών ενός κρυστάλλου, πληρούν συγκεκριμένες συνθήκες που μπορούν να εκφραστούν με ρητούς αριθμούς, είναι η βάση του πιο σημαντικού Νόμου της κρυσταλλογραφίας του "*Νόμου των ρητών δεικτών*". Η έρευνά του οδήγησε στη μαθηματοποίηση της Κρυσταλλογραφίας. Η στροφή στην ποσοτική περιγραφή επηρέασε και τη χρήση της λέξης συμμετρία που έγινε μια έκφραση της γεωμετρίας του κρυστάλλου.

Το 1791 ο Haüy, δημοσίευσε την ερευνητική εργασία του πάνω στις ηλεκτρικές ιδιότητες του βορακίτη ("*Observation of the electrical properties of boracite*").